

102

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 lutego 1964 r.

w sprawie zwolnienia Kancelarii Rady Państwa i Najwyższej Izby Kontroli od niektórych obowiązków, wynikających z przepisów o obrocie gotówkowym i rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki społecznionej.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki społecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215), art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1953 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) i § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do dyspozycji pieniężnych Kancelarii Rady Państwa i Najwyższej Izby Kontroli nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 maja 1959 r. w sprawie rodzajów dokumentów, na których podstawie banki będą wykonywały dyspozycje pieniężne jednostek gospodarki społecznionej na rzecz jednostek gospodarki społecznionej, osób fizycznych oraz społecznionych sklepów komisowych (Dz. U. Nr 32, poz. 188).

§ 2. Zwalnia się Kancelarię Rady Państwa od obowiązku ustalania wysokości pogotowia kasowego w trybie przewidzianym w § 34 ust. 1 przepisów o rachunkowości budżetowej, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 2 stycznia 1961 r. (Monitor Polski z 1961 r. Nr 17, poz. 87 i z 1962 r. Nr 2, poz. 4).

§ 3. Zwalnia się Kancelarię Rady Państwa od obowiązków wynikających z przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie stosowania imiennych czeków gotówkowych (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-41, poz. 500, z 1956 r. Nr 61, poz. 738 i z 1958 r. Nr 71, poz. 416)

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*